

Εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ ἀνεψιὸν

Ἀριθ. 132871

Ἔκδοσις

ΚΛΕΙΩ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ
ΕΤΟΣ Α΄ 1885. ΤΟΜ. Ι. ΑΡ. 1-24.

ΠΑΡΕΙΣΤΗΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολιτικῆς
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΕΙΨΙΑ

ΑΡΙΘΜ. 17.
Τόμος Α΄.

Συντακτική, ἀρχαία καὶ 1. Ἰαννουαρίου ἰκάντου ἔτους, ἡμερῶν μόνων καὶ προκληρονομία.
Παντοχρῶν ἑτάξκ. χρ. 20 ἢ μέτρκ. 16.

ΕΤΟΣ Α΄.
τῆ 1/18. Σεπτεμβρίου 1885.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΟΜΗΡΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ.

Χειμῶν ἐμβαίνει· δύελλα εἰς τὰ βουνά σαλπίζει,
Κ' ἀνοίγουν τὰ Ὀλύμπια τοῦ Παργασσοῦ μας πάλιν·
Ὁ Χρόνος, φάσμα σκυθρωπὸν, εἰς σπρόβδιον βαδίζει,
Κ' ἡμεῖς τελοῦμεν ἕαρος πανήγυρον μεγάλην.
Ἄς δολιχῆ καὶ βογγῆ τὸ πνεῦμα τῶν χειμῶνιν·
Ἐδῶ τραγοῦδι εὐέλπει καὶ μῦθος δάλλει μόνον.

Ὁ Χρόνος μὲ τὸν Θάνατον τὴν σφάραξαι αἰλαικόνου,
Καὶ μ' ὀπτασίας μαγικὰς ὁ Ἔριος μᾶς χρυσώνει·
Ἐμπρός, ὄπισθε, θελακτικαὶ εἰκόνες μᾶς κυκλόνου,
Πλήν ἦλθεν ὁ Ἐσπερινὸς τοῦ βίου . . . καὶ νυκτάνει.
Εὐδαίμων ὅστις τῆς ζωῆς ἐν ὄνειρον γνωρίσῃ,
Καὶ μετ' ἐκεῖν' ὀλίγον φάος ὀπίσθε τοῦ ἀφίση.

Τὰ ἔπη τὰ Ὀμηρικὰ ἐρρέμβασα παιδίων·
Τὰ μεταγράψαι, πρὸς στιγμὴν τὸ στήθος νὰ θεριμάνω,
Κ' εἴν' ἐδικά μας· ὡς σταυρὸν ε' ἀφίνοι εἰς μνημεῖον
Καὶ κλείω τὰ ἱστία μου ἢ κάτω ἢ ἐπάνω . . .
Εὐδαίμων ἂν κ' ὑπὸ τὴν γῆν ἢ μνημῆνι δὲν μ' ἀφίση,
Καὶ μετ' ἐμοῦ ἐν ὄνειρον κ' ὁ Ὀμηρὸς μου ζῆσι.

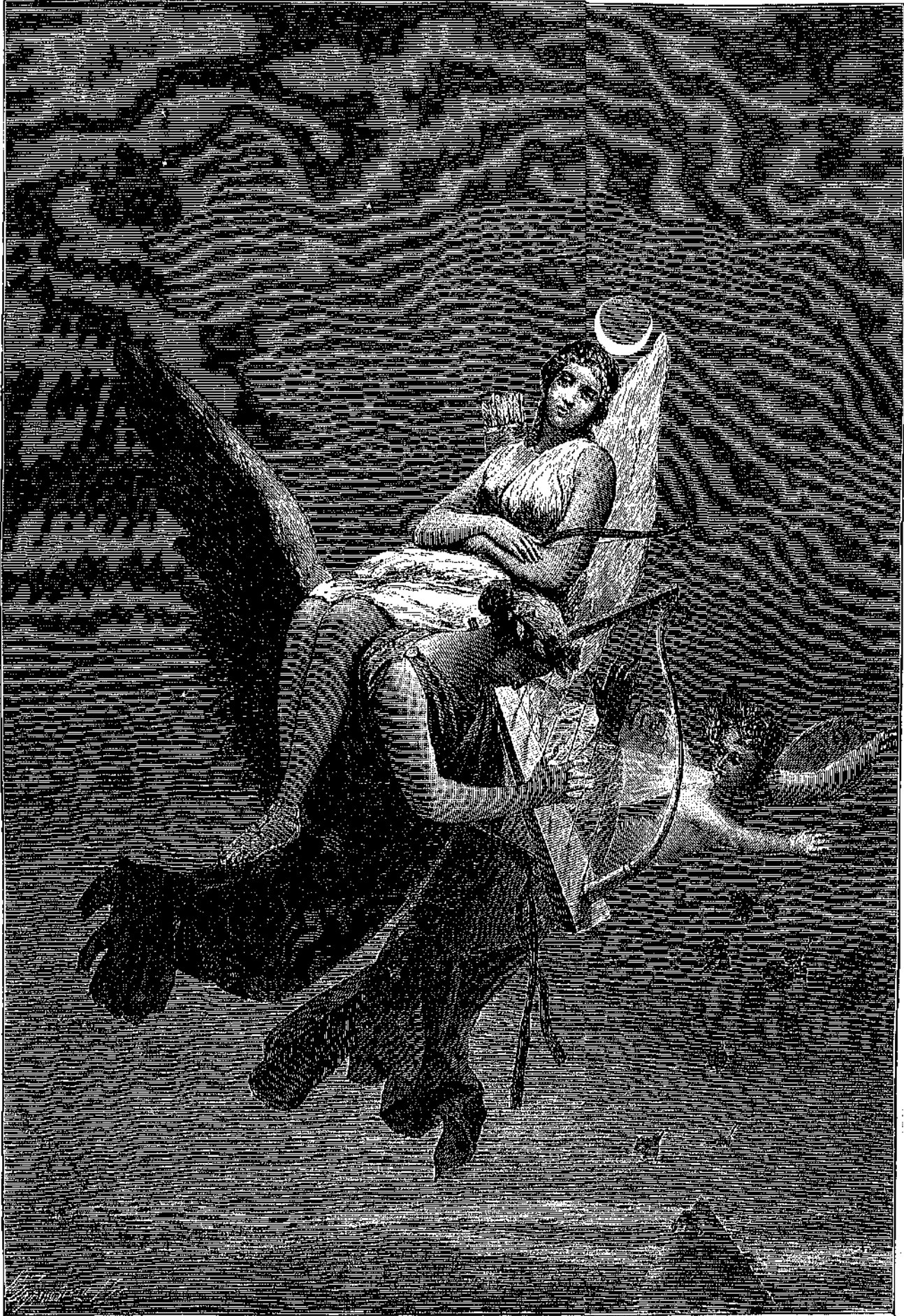
Ὁ Ὀμηρὸς! μαρμαρυγὴ ἀρχαίων πρῶτας·
Νεότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πνοὴ τῶν ἀθανάτων·
Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, πρὸ Χριστοῦ φωνὴ ἀθανάσιος,
Καὶ ὕψος καὶ Ἄναστασις καὶ ἔσθια τῶν ἡμετέρων,
Ὁ Ὀμηρὸς! παιὼν τῆς Γῆς, κλαγγὴ μαχῶν καὶ κτύπων,
Καὶ ἔσμα καὶ χρεμέτισμα ἀνδρῶν ἡμοῦ καὶ ἵππων!

Καὶ εἶπα ταῦτα ἢ Ἑλλάς ἢ πάσαι . . . δόξης χρόνοι,
Καὶ χρόνοι τῶν ἡμετερώων· Τυδεὶς καὶ Νικοστράας·
Τοῦ Ἀχιλλέως ἢ ἀσπίς, τοῦ Ζείρου τὸ μῆλον,
Καὶ πόνοσ ἢ κελιάδην μαρτυρικὴν κηδέρας.
ὦ, μίαν δός μοι ὡς αἰετὴν ἢ ἀκούσω μελεθῶν,
Καὶ κράτει, Πλάστῃ, τὴν Ἐδῆν καὶ τὴν ἀθανασίαν!
ΚΛΕΙΩ ΤΟΜΟΣ Α΄.

Εν ᾧ μαρμαίρ' ὑπὸ στοάν,
 Στολή τοῦ ἵππου καὶ χαρὰ ὄμοῦ τοῦ ἀναβάτου·
 Ὅμοιος ἐπορφύρωσε τὰ εὐγενῆ σου μέλη,
 Τῆς κνήμας, τὰ καλὰ σφυρὰ, Μενέλαε, τὸ αἶμα.
 Ἐτρώμαζεν ὁ βασιλεὺς ὡς εἶδεν Ἀγαμέμνων
 Τὸ αἶμ' ἀπὸ τὸν θώρακα τοῦ ἀδελφοῦ νὰ βέη·
 Ἐτρώμαζε καὶ ὁ καλὸς Μενέλαος ἐπίσης.
 Πλὴν ὅταν εἶδε τὴν αἰγμῆν καὶ τὰς γωνίας ἔξω,
 Τὸ θάρος εἰς τὰ στήθη του ἀμαρῶν ἐπανήλθεν.
 Ἄλλ' ὁ Ἀτρεΐδης πρὸ αὐτοῦ ἀνέκραξε μὲ στόνον
 Κρατῶν τὴν χεῖρά του, ἐν ᾧ ἐττέναζον κ' οἱ ἄλλοι·
 „Φεῦ, ὠραζόμην, ἀδελφέ, τὸν θάνατόν σου, ὅταν
 „Κατὰ τῶν Τρώων σ' ἔστισα εἶδω νὰ προμαχίσῃς,
 „Κ' ἰδοὺ, σ' ἐδολοφόνησαν κ' ἐπάτησαν τοὺς ἔρκους!
 „Οἱ ἔρκοι πλὴν δὲν χάνονται· τὸ αἶμα τῶν θυμάτων
 „Σπονδαὶ καὶ πίστις δεξιῶν, τὰ πάντα τιμωροῦνται.
 „Καὶ ἀν' ἀνόμενῃ τοῦ Διὸς δὲν ἐφθασεν ἡ δίχη,
 „Ἡραδύνει, ὅμως ἔρχεται, καὶ τὰ πληρόνουν ἔλα
 „Μὲ τέκνα, μὲ γυναῖκάς των καὶ μὲ τὰς κεφαλὰς των.
 „Αὐτὸ γνωρῶμαι κάλλιστα κ' ἀισθάνομαι ἐνδομύχως,
 „Ὅπως φθάνει ὄρα, ἡ καλὴ ὁπότε πίπτει Τροία,
 „Ὅ Πριάμω καὶ ὁ λαὸς τοῦ αἰγμῆτοῦ Πριάμου.
 „Ὅ τοὺς αἰθέρας κατοικῶν ὑψηλῶς Κρονίδης
 „Ψὴν σκεπτεῖν αἰγίθα του κινεῖ, καὶ τῶν ἀπίστων
 „Κραδαίνει τὴν φθορὰν... αὐτὰ δὲν στοματῶν, θὰ γίνουσι.
 „Πλὴν ἀλγεῖνός, Μενέλαε, ὁ πόνος μου θὰ ἦναι,
 „Ἐάν σὲ χάσω, τὸ πικρὸν ἀν' συμπληρώσῃς τέλος.
 „Καὶ ἀκλεῖς τὸ ἄργος μου τὸ ἔρημον ἰδῶ.
 „Ἀμέσως τὴν πατρίδα των θ' ἀναζητήσουσι ἔλοι.
 „Καὶ ἡ Ἰλίων ἀκούχημα θὰ μείνῃ τοῦ Πριάμου
 „Καὶ τῶν Τρωαδιδῶν, ἐν ᾧ γῆ ἐχθρική θὰ τρώγῃ
 „Τὰ κόκκαλά σου, καὶ σκληρὸς θὰ σὲ βαυρῆν πόνος.
 „Καὶ θέλει κράξει τις εἶδω τῶν ἐπιρμέντων Τρώων,
 „Ἐὰν τὸ χάρι' ἀναπηδῶν τοῦ ἀκουστοῦ Ἀτρεΐδου·
 „— Ὡ, εἶδε πάντα νὰ νικᾷ ὁ Ἀγαμέμνων οὕτω,
 „Ὡς ὅτ' ἐσώρευσε εἶδω τῶν Ἀχαιῶν τὰ πλήθη.
 „Κ' εἰς τὴν πατρίδα του κενὸς
 „Ἐστράφη, τὸν καλὸν εἶδω Μενέλαον ἀψήσας. —
 „Αὐτὰ θὰ εἴπῃ τις, κ' ἡ γῆ νὰ μὲ βροφήσῃ τότε.“
 Ἄλλ' ὁ ξανθὸς Μενέλαος εὐτόλμως ἀπεκρίθη·
 „Θαρρόνου, καὶ τῶν Ἀχαιῶν τὰ πλήθη μὴ φοβίξεις,
 „Τὸ βέλος δὲν μ' ἐπλήρωσε θανάσιμα· ἐπάνω,
 „Ὁ πολυποικίλος ζωστήρ μ' ἐφύλαξεν, ὁ θώραξ
 „Κ' ἡ μίτρα κάτω, ἦν χαλκίαις εἰργασθῆσαν καλοί.
 „Καὶ ἀπεκρίθη συμπαθῶς ὁ βασιλεὺς Ἀτρεΐδης·
 „Ὡ, εἶθε, εἶθε, ἀδελφέ, ὡς καριστῆς νὰ ἦναι·
 „Τὸ τραῦμα τότε ἰατρὰς ἀμέσως καθαρῶζει,
 „Καὶ φάρμακα τοὺς πόνους σου πρᾶνουν τοὺς δρμηεῖς.“
 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν κήρυκα στρεφόμενος τὸν θεῖον·
 „Πατάξου τὸν Μαχάονα, Τυλθύβι, νὰ φέρῃς,
 „Τὸ τέκνον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ ἰατροῦ τοῦ θεοῦ,
 „Νὰ ἴδῃ τὸν Μενέλαον, εὐδύς, τὸν στρατηλάτην·
 „Χεῖρ ἔξοχος τὸν ἐπλήξε τῶν Τρώων ἡ Λυκίων
 „Ἀπὸ νευρᾶς, πρὸς δόξαν του καὶ Ὀλύμπῳ εδικὴν μας.“
 Εἶπε, καὶ δὲν παρήκουσε τὴν προσταγὴν ὁ κήρυξ,
 Τῶν χαλκοφόρων Ἀχαιῶν διέτρεξε τὰ πλήθη
 Γυροῦν τοῦ Μαχάονος τοὺς στίχους· τὸν εὐρήκην
 Ἰσάμενον· περὶ αὐτὸν ἐπύργουν τὰς ἀσπίδας
 Αἱ φάλαγγές του, θρέμματα τῆς ἱππηλάτου Τρίκης.
 Κ' ἐγγὺς ἐστάθη πτερωτὰ τοιαῦτα λέγων ἔπη·

„Ἐγείρου, τοῦ Ἀσκληπιοῦ βλαστὴ· ὁ Ἀγαμέμνων
 „Σὲ κράξει, τὸν Μενέλαον νὰ ἴδῃς τοῦ Ἀτρεΐδος,
 „Ὅν ἔξοχος ἐκτόπησε τῶν Τρώων ἡ Λυκίων
 „Πολεμιστῆς, πρὸς δόξαν του καὶ Ὀλύμπῳ εδικὴν μας.“
 Εἶπε, καὶ τῆς καρδίας του διήγειρε τὴν ζέσιν,
 Κ' εἰς τοῦ στρατοῦ ἐρρήφθησαν τὰς ἐν τῇ μέσῳ τάξεις.
 Ὡς ἦλθον ἔπου ὁ ξανθὸς ἐκοίτετο Ἀτρεΐδης
 Καὶ γόρω τὸν ἐκύκλονον τῶν Ἀχαιῶν οἱ πρότοι,
 Παρέστη ὁ ἰσόθεος ἐν μέσῳ των ἀνήρ.
 Ἐκ τοῦ ζωστήρος τοῦ καλοῦ ἀνέσυρε τὸ βέλος,
 Καὶ εἰς τὴν ἔλξιν ἀνοῖξαν αἱ φονικαὶ γωνίαι.
 Τὴν ζώνην ἔλυσε εὐθύς, τὸν θώρακ' ἀπὸ κάτω
 Μετὰ τῆς μίτρας, ἦν χαλκίαις εἰργασθῆσαν καλοί.
 Ὡς εἶδεν ἔπου φονικὸν ἐνέπεσε τὸ βέλος,
 Τὸ αἶμα ἐπακλίσειεν ἐκ τῆς πληγῆς, καὶ μέγμα
 Φαρμάκων ἔθεσε καλῶν,
 Ἐξ ὅσων τὸν πατέρα του ἐφίλουσε ὁ Χεῖρων.
 Ἐν ᾧ περὶ τὸν μάχῃον Ἀτρεΐδην ἴσχυολοῦντο,
 Τῶν Τρώων ἤδη πάνοπλοι ἐπήρχοντο αἱ τάξεις
 Καὶ εἰς τὰ ὅπλα ἔσπευδον οἱ Ἀχαιοὶ πρὸς μάχην.
 Ὡ, τότε δὲν θὰ ἐβλεπε ἀργὸν τὸν βασιλέα,
 Θοροβημένον ἢ τὸν βόην συστέλλοντα τῆς μάχης·
 Ἐξήγει μόνον πόλεμον καὶ κλέος φονικόν.
 Τοὺς ἔπυρε πέραν ἀφῆσε καὶ τὸ ποικίλον ἄριμα·
 Τοὺς εἶχε φλόγα πνέοντας μακρὰν ὁ Ἰδρυμέδων,
 Τοῦ Ἡτολαμαίου ὁ υἱὸς καὶ κλάδος τοῦ Πειραίου.
 Εἰς τούτον εἶδικ' ἐντολήν νὰ πλησιάσῃ, ὅταν
 Τὸν ἴδῃ πῶς ἀπηύδησε τὰ πλήθη παρορμῶν·
 Πεζὸς δὲ οὕτω, φάλαγγας διήρχετο καὶ στίχους.
 Καὶ ὅσους ἐβλεπεν ἐμπρὸς κ' εἰς πύλεμον ὀρμῶντας,
 Αὐτούς, παρών, ἐθαύρωνε πλεοντερον μὲ λόγους·
 „Ἀργεῖοι, μὴ τὸν ἀλκιμον βραχίονα κρατεῖτε!
 „Ποτὲ τὸ ψεῦδος ὁ πατὴρ ὁ Ζεὺς δὲν προστατεύει·
 „Ἄλλ' ὅσοι πρότερον, εἶδω, ἐπάτησαν τοὺς ἔρκους,
 „Αὐτῶν τὰς σάρκας γρήγορα οἱ γῆτες θὰ χαροῦν·
 „Καὶ τὰς γυναῖκάς των ἡμεῖς, τὰ νήπιά των τέκνα
 „Ὀπίσω μας θὰ σύρωμεν τὴν Τροίαν ἐκπορδοῦντες.“
 Καὶ ὅσους πάλιν ἐβλεπε πρὸς μάχην ἀμβλυτέρους,
 Αὐτούς μὲ λόγους ἤλεγχεν ὀργίλους καὶ δρμηεῖς·
 „Ἀισχύνη, ἔγλοι ἀνδρῶν καὶ εἰς φωνὰς γενναῖοι!
 „Τί οὕτω στέκεσθε νοῦθοι ὡς νεογνὰ ἐλάφωιν,
 „Ποῦ φεύγον ἐντρομα, καὶ εἰς εἰς δρόμον ἀπαυδήτουν,
 „Λυγίζουσι γόνυ, καὶ ἰσχὺν καὶ θείλῃσιν δὲν ἔχουν;
 „Ὅστω καὶ σέες ἐμείνατε κ' εἰς μάχην δὲν κινεῖσθε.
 „Ἡ μὴ προσμένετε λοιπὸν τοὺς Τρώας νὰ πατήσουν
 „Σκηναὶ καὶ πλοῖά μας, ἐγγὺς τῆς πολιᾶς θαλάσσης,
 „Κ' ἐκεῖ τὴν χεῖρά του ὁ Ζεὺς ἐπάνω σας ν' ἀπλώσῃ!“
 Οὕτως ἐκίνηε τῶν ἀνδρῶν περιπολῶν τοὺς στίχους.
 Ὡς ἦλθε κατὰ τῶν Κρητῶν τοὺς οὐλαμούς καὶ τόξους,
 Ὡς τὸν ἡγεμόνα των τοὺς ἦρε τασομένους,
 Ὡς κάπρος ὁ Ἰδομενεὺς εἰς τοὺς προμάχους ἦτο,
 Καὶ τοὺς ἐσχάτους ἐπλιζεν ὁ Μηριόνης στίχους.
 Ἰδὼν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐχάρη Ἀγαμέμνων,
 Καὶ εἶπε φιλικῆ φωνῇ πρὸς τὸν Ἰδομενεῖ·
 „Ἰδομενεῖ· πῶς σὲ τιμῶ γνωρίζεις ὑπὲρ πάντας
 „Τοὺς ταχυπόλους Δαναοὺς εἰς πόλεμον, εἰς πράξεις
 „Κ' εἰς εὐαγίας, τῆς τιμῆς ὁ οἶνος ὅταν βέη
 „Ἀπὸ κρατῆρα διαυγῆ ἐν μέσῳ τῶν ἀρίστων.
 „Ἐν ᾧ δ' οἱ ἄλλοι γόρω μου βαδύκομοι ὀπλῆται
 „Μὲ μέτρον πίνουσι, πάντοτε τὸ κύπελλον σου μένει

ARTEMIS.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

βράδυνά τὴν ὀραὴν καὶ τὴν φιλότητά μου, καὶ σοὶ ἀνακαινίσαι δάσας συνήθως περιουλλέγον ἑπισηφισίας σοὶ εἰδήσεις. Τώρα πάντων τῶν βιέμματα εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὴν μακρὰν ἐλευθέρην γωνίαν τοῦ κόσμου, ἣτις καλεῖται Ἑλλάς καὶ εἶνε ἡ ἀφραία πατρίς μας, καὶ ἀπ' ἧς ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα ἀπελευθερωμένοι νῦν μετ' ἀγωνίας σοφοῦ ἀγγέλματι.

Μετ' ἀλλοτρίων ἢ κατεκλείει τοσοῦτον ζῆλον πρὸς ἡμῶς γεγονότων καὶ ἐγκαινισθῆναι νέαν περίοδον τυραννῆν ἐν Ἀνατολῇ, ἣς τὸ μέλλον εἶνε συνδεδεμένον μετὰ τῆς ὅλης ἡμῶν ἐθνικῆς ὑπέρβειας. Μετ' ἀλλοτρίων συνεπίως προθυμίας ἐπιληροῦ ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσει τὰ εἰρημικὰ καθήκοντά μου, ἀφοῦ μέγιστον συνέπειαν νὰ ἀνείργηται ταῦτα πρὸς τὰς νῦν ἐπισηφισίας διαδέσει καὶ ἀπέσει. Ἐν τούτοις ἀφοῦ εἶναι περὶ τῶν ἐπισηφισίας ἐπισηφισίας καὶ ἀπέσει. Ἐν τούτοις ἀφοῦ εἶναι περὶ τῶν ἐπισηφισίας ἐπισηφισίας καὶ ἀπέσει.

1866

ἐμπνέει εἰς τοὺς ὑμῶν χρησιμότερος πᾶσης μυστηριώδους γένεσις ἀφουρημάτων καὶ ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου μεταβάλλονται κατὰ τὴν ἄραν ταύτην τοῦ ἔτους τὸ κρήθερον τῆς μάμμου, ὁ ποδὸν τῆς ἀνεψίδος καὶ ἡ καλύτερα τοῦ ἐν τῷ λένω βόσκου. Ἐδαίμων ὁ αἰὼς ἐκεῖνος, ἐν ᾧ τὸ ἡμέτερον φῶλον ἔτυχε ἀφθῆς ἀγωγῆς, ἐδαδύθη καὶ χρησιμοποιοῦν τὰς ἀρχὰς τῆς οικονομίας καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπισηφισίαν ἔχει τὸ χάρισμα τῆς ἀπερίτου φιλοκαλίας καὶ τῆς ἐπισηφισίας ἐκείνης καὶ ἀπερίτου, ἣτις εἶνε ἡ εὐλογία καὶ τὸ πολυτιμότερον τῆς νεότητος ἀελλήθρον. Ἐν τῷ τοιοῦτον

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΙ, Ὀμηρικὴ μετάφρασις. Ἐμμετρος εἰσαγωγή ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Ἐμβληματικὴ εἰκὼν ἐν σελ. 267. Ἡ Ἄρεσις, εἰς ἐν σελ. 261. — Ἐπίκαισις. — Πιπῆος Δ. Ἐπισηφισίας. στίχ. 1-286. — Καρμῆλα ὑπὸ Edouard de Amiens (ἀνέγχεμα — ἀνέγχεμα καὶ τέλος). — Ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰκὼν ἐν σελ. 264. — Τεχνικὴ ὀρθοδοξία καὶ φυσικὴ ἀνάπτυξις τοῦ νεοσσοῦ κατὰ τὸν ἐπισηφισίαν (μετὰ ἑξῆς σχετικῶν εἰκόνων ἐν σελ. 265). — Ἐγκύκλιον καὶ παραφροσύνη ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Ε. Μ. — Πολιτικὴ διαίτησις τοῦ Καραῆ (ἡ νόμιμος ἐν τοῖς συγγράμμασι αὐτοῦ ἐπισηφισίαν). — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἐσπερίας. Τε ἰν τῇ Ἀνατολῇ. — Ἀναβολὴ συμφορῆς καὶ ἀποκαταστάσεως καὶ εἰκὼν ἐν σελ. 265. — Ὁ ἀποκαταστάσεως καὶ ὁ ἀποκαταστάσεως. — Ὁ ἀποκαταστάσεως. — Ὁ ἀποκαταστάσεως. — Ὁ ἀποκαταστάσεως.

Ἐκδότης Π. Δ. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύπος Dör & Hornmann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτης ἐν τῇ Νέω Ἐπισηφισίᾳ ἐν Λειψίῳ. — Ἀγγλὸν Gray & Soning, ἐν Λειψίῳ.

οἶκῳ ἢ μὲν περίοδος τοῦ πλοῦτος εὐρίσκει διέξοδον εἰς τὰς εὐεργεσίας — μὲ ἰσημοῦμεν καὶ τὰς πατριωτικὰς προσηφισίας — ἡ δὲ ἀνεπίσηφισία τῶν βιωτικῶν πόρων δὲν θυσιάζει τὴν φιλοτιμίαν ἀποδοτικῆς οἰκογενεαρχίας. Δὴ εἶναι καὶ σοὶ μεταδίδωμι σήμερον καλλιτεχνικὰς εἰδήσεις:

Ὁ Ἀυτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδώκε τῷ διασημῷ ἀειδῶν Μιρσ-αβίνσκη ἀδαμαντοὐδὴλον ὀβολόγον φέρων τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματός του γράμμα W καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας (22. Μαρτίου 1865), καθ' ἣν ἐσφινξε τὴν χεῖρα τοῦ καλλιτέχνου μετὰ λαμπρῶν ἐπιτυχίων μελοδορμάματος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος παρασταθέντος. Τὸ δῶρον εἶνε ἀσυνήθως βαρῦτην, ἀναγράφον δὲ τὴν εἰδησιν, ὅτις ὁ εὐνοηθεὶς καλλιτέχνης κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὄντιος ἡγεμονικοῦ δῶρου ἐξέφρασεν ἄλλην τινὰ χαρακτηριστικὴν ἐπισηφισίαν, ἕως ὃ Ἀυτοκράτωρ χρηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς μουσικῆς μαρφοσίως νεωρῶν τῶν καλλιτέχνων, ἐν ὑπέδειξεν αὐτὸς καὶ ἐν ἑαυτῷ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς.

Ὁ «Βορειοαμερικανικὸς ἠθικὸς Σὺλλογος» κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1864 εἶχε διακηρύξει διαγωνίσμα πρὸς σύνθεσιν μουσικῆς χάριν ἀνδρικοῦ χοροῦ καὶ ὀρχήστρας, προσκαλοῦντο δὲ οἱ μελοποιοὶ πασῶν τῶν χωρῶν καὶ λάβωσι μέρος εἰς αὐτό. Πρὸ τῶν ἀπενειμήθησαν τὸ ἐκ τριακοσίων ἀγγλ. λιρῶν γέρας καὶ ὁ ἐπισηφισίαν ἑκαὶς τῶν ἐκ Βόννης γερμανῶν μουσικῶν Ἰωσήφ Βράμβαχ, γράψαντι ἐπὶ τούτῳ τὸν βραβευθέντα «Κολομβόν».

ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΔΥΟ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ἡ σκητὴ ἐν τινι τῶν πολλῶν ἰαματικῶν τῆς Γερμανίας λουτροῦν, ἄνετα ἐπλήθον ἐπισκεπτῶν κατὰ τὴν θερμὴν τοῦ ἔτους ἰδραν. Ἀσθενικὸς τις ἀποκρίνεται πρὸς τινὰ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ παραπονεῖται λέγων ὅτι δὲν ἀισθάνεται ἀπολύτως τίποτε ἀκόμη ἐν τῆς ἐπισηφισίας τῶν τόσον φημιζομένων τοῦ τόπου ἰαματικῶν πηγῶν. Καὶ ὁ ὑπερόπτης ἀφελέστατα: «Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχετε ὑπομονὴν ὀλίγην, Κύριε, λέγει» ἔστη ἀμέσως δὲν γίνεται ἔμεις εἴχαμε τῆς πρὸ ἀλλας εἶδος μίαν κυρίαν, ἡ ὅποια μέλις ἀφοῦ ἀνεπίσηφισίαν ἐξ ἀκόμῃ μῆνες ἀπέθανε.

Καθησυχαστικὴ ὑπόμνησις. — Κυρία ἐξελοῦσα τοῦ ἑνοδοχείου καὶ ἀναβάνουσα τὴν ἡμέραν, ὅπως μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον, ἀρωτῆ ἔμφορτις τὸ γαργου. — Ἐἶδες σὲ παρακαλῶ καλὰ παντοῦ εἰς τὸ διαμέτιον μήπως ἀφῆσα τίποτε; — Παντοῦ, Κυρία. — Ἐπίνω εἰς τὸ τραπέζι; — Μείνετε ἡσυγῆ, Κυρία, ἐπίνω ὅς τὸ τραπέζι, μέλιτα οὐτε δῶρο γὰρ ἄ μένα ἀφῆσατε.

ΜΙΚΡΑ ΛΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — Πρὸς τὴν ἀξίτητον ἑλληνικὴν Δημοσιογραφίαν καὶ τοὺς ἄλλους τῆς «Κλειῶς» φίλους:

Ἡ βραβυτικὴ κατὰ τοῦ ἀδούου τούτου οἰκογενεακοῦ ἀναγκασματος ἐνέδρα, ἐξωφύσασα τὴν ἀποδοτικὴν εἰς ἀνυπολόγιστους θυσίας, προηκόησε τὸ ἐκπερθεσμον τῆς ἐκδόσεως τῶν τελευταίων τούτων φυλλαδίων. Μὴ συγκαταθέμενος νὰ ἐξαρθῆσωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸν ἄριστον ἡμετέρων ὑποχρεώσεων ἐν τῶν ἀποδοτικῶν καταχρήσεων ψευδῶν τῆς «Κλειῶς» φίλων, ἀποκατεστήσαμεν τὴν προτέραν εἰς τὴν ἑίδωσιν τοῦ φύλλον τῆς ἐπισηφισίας ἐν εὐθέτω κειρῶν ὅς ἀναγράφωμεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἐργατῶν τῆς πρὸς ἡμῶς ἀδικίας.

— Κον ** εἰς Κωνσταντινοῦν. Δίδει πολλὴ πῦλάνον οἱ νόμοι τῶν Γερμανῶν νὰ κεραιτομῶσι τοὺς τοιοῦτους φωτοαβέστας. — κ. Σ. εἰς Βουκουρεστια. Οἱ δὲ ὀμότεργοι εἶνε χιλιάκις ἔνοχοι. — κ. κ. Ἀδελφ. Α. εἰς Σμύρνην. Οἱ καθ' ἑσπασαν τὴν Ρωσσίαν συνδρομηταὶ τῆς Κλειῶς προσπλήρωσαν ἡπανάτες. — κ. Δ. Α. εἰς Βιάλον. Ὅταν μῆς ἐμπιστευθῆτε τὴν ἀποκαταστάσεως συνδρομὴν Σας, τότε νὰ λάβητε καὶ τὰ λοιπὰ φυλλαδία. Ἄλλως, Σας γράβωμεν τὰ προηγούμενα. Ἐἶθε νῦν εὐχαριστημένως; Νὰ μῆς γράβετε ἐπίστε. — κ. Α. Σ. εἰς Ἰουρῆβον. Ὅταν λουπὸν ἐκδώσῃτε καὶ ἡμεῖς φύλλον, νὰ μῆς ἐγγράβετε συνδρομητῶς διὰ χίλια σῶματα ὑπὸ τοὺς αὐτοῦς ἔρους.